

QVÆSTIO THEOLOGICA.

Vtrum pœnitentiæ Sacramentum omnibus in peccatum relapsis ad salutem sit necessarium?

Quorum remisferitis peccata remittuntur eis, & quorum retinueritis retenta sunt. Ioan. 20.

Thesis I.

Pœnitentiæ Sacramentum nouæ legis a Deo institutum, ad reconciliationem omnibus relapsis necessarium, secunda post nauis fragium tabula rectè dicitur.

Conuenit cum Baptismo quod utrumq; ad ueram peccatorum remissionem, & gratiam obtinendam datum sit. Differunt tamen quod Baptismus cum culpa pœnam omnem abolens non sit iterabilis: Pœnitentia uerò quamuis iterari quoties opus est possit, non prorsus tamen omnem pœnam temporalem semper delet, sed tantum diminuit.

Huius Sacramenti (ut rectè habet Concilium Florentinum) materia sunt actus peccatoris pœnitentis.

Quemadmodum in Iudicio tria sunt maximè requisita, accusatio nempe, testimonia siue confessio Rei, & sententia iudicis: Ita & hoc Sacramentum quum sit Iudiciale tria complectitur, Cordis contritionem, Oris confessionem, & Satisfactionem operis.

Virtus tamen & effectus potest nonnunq; inuisibiliter per solam cordis contritionem, & suscipiendi Sacramenti uotum obtineri, quum mysterium hoc non contemptus religionis, sed articulus necessitatis excludit.

Contritio est dolor uoluntarius de peccatis proprijs sigillatim propter Deum offensum susceptus, cum spe remissionis propositum confitendi, & ex Iudicio Sacerdotis satisfaciendi coniunctum habens: sine quo peccatum non remittitur.

Hic si imperfectus est ex timore pœnæ, magis quam amore Dei proueniens attritio dicitur.

Sacerdotis monentis, docentis, uel increpantis ministerio, potissimum uerò uirtute absolutionis ex attrito (ut loquuntur Scholastici Doctores) contritus fieri potest, ut gratiam & sanctificationem consequatur.

Perniciosa est doctrina quod cōtritio sit terror conscientie propter apprehensum gehennæ supplicium.

Quin & eorum qui eiusmodi terrores partem pœnitentiæ, tanq; immediatam & ultimam dispositionem ut fide accedente iustificemur (nullo habito respectu Confessionis & satisfactionis) asserunt.

Confessio est humilis, pura, & integra sui accusatio coram Sacerdote Christi uicario facta: quæ in peccatum mortale relapso ad salutem est necessaria.

Debet hæc fieri ex Christi instituto sacerdoti tanq; iudici de omnibus & singulis peccatis, quæ memoriæ facta diligenti inquisitione occurrunt, tam publicis quam secretis, etiam si cordis occulta sint, ut per illum Christi loco remittantur.

De uenialibus peccatis quantumuis leuibus licet gratiam spiritus sancti & eharitatem potius impediunt quam tollant, ut sigillatim conteri, sic & confiteri sanctissimè patres consulunt, quum ad futuri iudicij discussionem a Domino ista referuntur.

Circumstantias omnes aggrauantes exprimere quidem laudabile, at eas quæ nouam peccati speciem constituunt est necesse: & de numero est sentiendum.

Error est docere enumerationem omnium peccatorum non esse necessariam uelut impossibilem, sed sufficere se generaliter confiteri peccatorum, uel ea solum proponere in quibus consolatione uel consilio egemus.

Error quoq; est dicere q; sola fide per annunciationem Euangelij concepta, detur peccatorum remissio. Peccato remisso plerumq; manere debitum temporalis pœnæ hic uel in futuro seculo persoluendæ (quam modò satisfactione leuiori commutare, deprecari, atq; auertere possumus) sacris literis, experientia, simul & patrum sententijs edocemur.

Satisfactio nihil aliud est quam solutio uel expiatio pœnæ debitæ pro peccato præterito. Hæc uel quisq; per se uel unus pro alio subire potest. Hæc autem potissimum fit per opera (quæ uocant) super erogationis Ieiunium, orationem, & eleemosinam secundum æqualitatem proportionis non quantitatis.

Qui in re maximè relucet diuina misericordia, sic tamen ut iustitia non obscuretur.

Errant tam qui non ferunt hic electos temporaliter puniri, quam qui humana satisfactione Christo iniuriam fieri, simulq; sanctorum patrum hac de re sententias ad externam tantum disciplinam pertinere contendunt.

Forma huius Sacramenti est. Ego te absoluo &c. non tamen preces pro remissione peccatorum, & peccatoris dispositione ad Deum præmitti solitæ omitti debent.

Minister est solus Sacerdos secundum Ecclesiæ Catholicæ ritum ordinatus, clauium potestatem atq; in subditos iurisdictionem habens, qui nõ ostensione tantum, sed et operatoria uirtute peccata remittit, ad quorū strictissimū silentiū, quouis etiā impendēte periculo, iure diuino tenetur.

Casus reseruare sibi maiores in Ecclesia ad communem fidelium salutem legitime posse ex Euangelio, recta ratione, atq; Ecclesiæ traditione, haud obscure, cognoscimus. Cuius tamen sacerdoti in necessitatis articulo integra est, quemuis ab omnibus etiam reseruatis: Imo & omni excommunicatione absoluendi potestas.

Non magis sunt ministri, quia a ciuili Magistratu, siue eius super intendentibus Ecclesiasticis instituuntur quā Dathan & Abiron, uel Ozias: quum præter ciuilem potestatem ab ordinantibus accipere possint nihil.

Disputabitur Die Lunæ 20. Martij Præsede Reuerendo P. D. Hermanno Thyreo. Respondente uerò Ioanne Hausino Flandro, Artium liberalium Magistro, & SS. Theologiæ Baccalaureo. In schola Theologorum hora septima.

